

Kasdienė duona. **Mano vertybės.**

Viduje susikurta ir saugojama harmonija labai stipriai įtakoja tai, kas vyksta mumyse ir aplink mus. Harmonijos mumyse yra tiek, kiek esame apsisprendę gyventi ją kuriančiomis vertybėmis.

Harmonijos savyje negalima pasiekti neapsisprendus ir tvirtai nepasiryžus nuolat savyje ir aplinkui puoselėti ramybę.

Jei man iš tikrųjų yra svarbu, kad ramybė būtų manyje, mano šeimoje, mano darbo kolektyve, tuomet turiu atdžiai stebėti ką renkuosi kritiniais momentais – prieštaravimą ar sutarimą. Vienas ir kitas pasirinkimas reiškiasi emocijose, balso intonacijoje, žodžiuose, laike, aplinkoje ir daugelyje kitų niuansų.

Tarkime, renkuosi būti ramybės puoselėtoju. Tačiau jei tik mane kas nors nors bent truputėlį įžeidžia, tuomet užsidegu ir užsipuolu kaltininką. O tai rodo, kad man svarbiau už ramybę yra mano ambicijos. Juk ambicingas žmogus, neatidėliodamas reikalo, puola tuojau pat ir čia pat įrodinėti, kad su juo pačiu yra viskas tvarkoje, kad klysta tas, kuris mano kitaip.

O ramybės Dievas netrukus sutryps šėtoną po jūsų kojomis. (Rom 16:20)

Dievas moko mus apie atmosferą, kurioje jis mums duoda pergalę. Tai ramybe alsuojanti atmosfera, kuri yra būtina sąlyga Dievui veikti išvien su žmogumi. Antgamtinis pasaulis yra čia pat. Iš Dievo mus pripildo ramybė, kai pasitikime juo, kai visuose reikaluose, visose situacijose prisimename, kad jis yra su mumis. Tačiau prie mūsų stengiasi arti laikytis, mumyse ir per mus veikti demoniškos blogio jėgos, kurios siekia mumyse sukelti baimę, nepasitikėjimą Dievu ir savimi, nerimą, sąmišį mūsų viduje ir aplink mus, trukdo mums ramiai būti, su įkvėpimu dirbti, bendrauti ir dalintis gyvenimu.

Dievas yra suverenus ir gali viską padaryti. Ką jis sumano, tą ir padaro. Tačiau dalį darbų jis palieka žmogui. Kai šis jų imasi, Dievas darbuojasi drauge su juo.

Pirmoji pastanga, kurią privalo atlikti bet kurioje gyvenimo sferoje pergalių siekiantis žmogus – malda atsiverti ir priimti iš Dievo ramybę. Tai yra antgamtinė ramybė, kurios negali pakelti antgamtinis tamsybių pasaulis, kuris tarukiasi šalin nuo tokia ramybe alsuojančio žmogaus, todėl nebegali jo trikdyti, jam trukdyti ir kenkti.

„Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis.“ (Jn 14:27)

Jei su reikalo supratimu ir suvokimu imuosi siekti ramybės, tuomet vienaip ar kitaip reaguodamas į tai, kas vyksta manyje ir aplinkui, kas kartą turiu sau pačiam užduoti klausimą: dabar manyje kylanti reakcija ar padaugins ramybę manyje ir mano artimuosiuose, ar ją sugriaus?

Nežinia kas man šiandien gali nutikti, kokiose situacijose aš šiandien atsidsursiu. Tačiau brangindamas ir saugodamas širdyje ramybę, galiu įtakoti teigiama linkme situacijas į kurias pateksiu.

Geriau būti kantrių žmogumi, negu galiūnu; apvaldyti save yra geriau, negu užkariauti miestą. (Pat 16:32)

Jei branginsi ir saugosi savyje ramybę, matysi, kaip Dievas aplinkui triuškina šėtono armiją, kaip griaua jo planus. Ir tai vyksta tik dėl to, kad aš ir tu visuomet renkamės ramybę.

Sėkmingas aplinkybių susiklostymas ar sąmoningas pasirinkimas – tarp šių dviejų dalykų mes taip pat renkamės. Leisiuosi aplinkybėms mane nešti pasroviui ir lauksiu palankaus jų susiklostymo momento? O gal pats imsiuosi kurti sąlygas palankioms aplinkybėms klostytis? Rinkdamasis antrąją galimybę, stojuosi į ramybę ir kitomis vertybėmis grįstą kūrybos kelią, juo eidamas atrandu gyvenimą, saugumą, džiaugsmą, romantiką ir gimusius šioje žemėje, kuriems kaip oras, kaip vanduo ir maistas, kaip šviesa ir šiluma, kaip gyvybė reikalingas dėmesys ir švelnumas.

Daugiau Dievo ar daugiau viso kito? Ieškosiu Dievo ir jo vertybių, ar vaikysiuosi viso kito, kaip tai daro mane supantis pasaulis? Tai taip pat mūsų pasirinkimas.

„Jūs pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teismo, o visa tai bus jums pridėta.“ (Mt 6:33)

Malda: Dieve, dėkoju tau, kad mums reikia tavęs kaip tavo vaikams. Ten, kur darbavomės vieni ar su kitais, bet be tavęs, Dieve, atleisk mums už tuščiai išseikvotą laiką, resursus. Dieve, atleisk mums, kad darėme tuos darbus ir nesupratome, kad liūdinome dangų ir eikvojome savo gyvenimą. Dėkojame, kad turime teisę melstis ir gauti tavo atsakymus bei

pagalbą. Norime turėti daugiau tavęs savyje, daugiau tavo ramybės ir kitų vertybių savo širdyje, daugiau tavo minčių savo prote, daugiau su tavo pagalba užaugintų vaisių savo gyvenime. Dieve, padėk mums, kad šios ir kitos tavo vertybės būtų mūsų širdyje, kad galėtume joje išsaugoti ramybę, kad galėtume kurti santykius šeimoje ir darbe, kad mūsų bendravimas ir bendradarbiavimas taptų galimybe augti ir bręsti geriems vaisiams. Dėkojame Dieve, kad mums padėsi, kad šią dieną suteikta malonė padarys mus stipresniais, negu buvome vakar. Jėzaus Kristaus vardu. Amen.